

مقدمه

در متون دینی از عناوینی همچون صدقه، انفاق، وقف، ایثار مالی و برآوردن نیاز برادر دینی، زیاد به کار رفته است و مؤمنان به طور گستردگی و با تأکیدات زیاد به انجام این امور ترغیب شده‌اند. از ویژگی‌های مهم نظام اقتصادی مبتنی بر دین، اخلاقی بودن آن است و رفتارهای آخرت‌گرایانه بدون توجه به منافع مادی، به شکل‌های گوناگون ترسیم می‌گردد. اگر در نظام‌های متعارف، اصل بیشینه کردن سود، محور تصمیمات انسان اقتصادی است، اصل حاکم بر رفتار انسان مؤمن جلب حداقل رضایت الهی است. محور بودن این اصل، زمینه تحقق رفتارهای دینی مثل وقف، انفاق و غیر آن را فراهم می‌سازد که آثار آن در جوامع اسلامی به وفور مشهود است. با مدیریت وجهت‌دهی صحیح در بعد توزیع، تولید و مصرف، این آثار نمود بیشتری خواهند یافت. امروزه گسترش تکنولوژی و شیوه‌های نوین استفاده از اموال کوچک، موجب شده با انتشار اوراق خیریه، کمک‌های افراد جمع‌آوری و در موارد مفید صرف شود. برای جلوگیری از سوء استفاده و انحراف از راه‌های صحیح جمع‌آوری کمک‌های مردمی و مبتلا شدن به اموری که از نظر شرع حرام و باطل است، در این مقاله بعد از بیان آثار اقتصادی و شرایط کلی حاکم بر انتشار اوراق خیریه به بررسی اوراق مختلفی می‌پردازیم که هم اکنون در جامعه ما رواج دارد.

آثار اقتصادی اوراق خیریه

انتشار اوراق خیریه می‌تواند شکل جدیدی از تحقق صدقه و انفاق و ایثار مالی باشد.

امروزه با گسترش جوامع، لزوم گردآوری صدقات کوچک برای انجام طرح‌های بزرگ چشمگیر شده است؛ زیرا بسیاری از افراد مشتاق به انجام امور خیریه، یا از موارد مصرف آن اطلاع کافی ندارند یا اموال را در اموری صرف می‌کنند که ضرورت چندانی ندارد.

به طور کلی آثار انتشار این اوراق را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد:

۱- جلب و جذب کمک‌های مردم: انتشار این اوراق منگیزه مناسب برای افراد را ایجاد می‌کند تا در طرح‌های مفید و خذاب‌سدنده شرکت کنند. امروزه تعیین برخی روزها برای کمک به مردم فقیر باعث شده است افراد زیادی در این امر خیر شرکت کنند، به گونه‌ای که اگر این برنامه‌ها اعلام نمی‌شد بسیاری این عمل خیر را فراموش می‌کردند و از ثواب اعطای چنین کمک‌هایی محروم می‌شدند.

۲- مدیریت صحیح و هدایت کمک‌ها در موارد ضروری: هرگاه افراد معتمد و با درایت مسئولیت این کار را به عهده گیرند، لازم‌ترین و ضروری‌ترین مصارف را تشخیص داده و کمک‌های مردمی را به آن امور تشخیص خواهند داد. بر حسب شرایط زمانی و مکانی، گاه ساخت مکان‌های ورزشی یا آموزشی ضروری است و گاه سیر کردن فقرا و یا ساختن خانه‌های سیل‌زدگان و گاه تعمیر و احداث مساجد و مکان‌های مذهبی ضرورت می‌یابد.

۳- انجام پروژه‌های بزرگ با استفاده از کمک‌های کوچک: کمک‌های نقدی کوچک هرگاه با هدایت صحیح جمع‌آوری شود می‌تواند طرح‌های بزرگی را تحقق بخشد؛ طرح‌هایی که یک یا چند نفر از انجام آن ناتوانند.

۴- جذب نقدینگی مردم و هدایت آن به امور تولیدی و خدماتی: از جمله اهداف سیاست بولی، جهت‌دهی نقدینگی کشور به امور تولیدی و خدماتی لازم برای تقویت بنیه اقتصادی و پول ملی است. مؤسسات خیریه می‌توانند کمک‌های ریز و درشت مردم را جمع کرده و به دست نیازمندانی که سرمایه لازم برای فعالیت اقتصادی ندارند، برسانند. در این صورت علاوه بر تأمین زندگی گروهی از مردم، بنیه اقتصادی کشور نیز بالا رفته، پول ملی تقویت می‌شود.

۵- ساماندهی امر توزیع درآمدها و رفع فقر: وجود نیازمندان در جامعه و عدم برخورداری از تقاضای مؤثر، عاملی در بحران اقتصادی است. ایجاد تقاضای مؤثر برای آن‌ها و بهبود توزیع درآمدها سبب رفع فقر و حرکتی در جهت فروش کالاهای تولید شده، است.

۶- بهبود رشد اقتصادی در پرتو رشد تولید و افزایش تقاضای مؤثر: با تحقق هدف چهارم و پنجم از یک سو فعالیت‌های مفید و مولذی شکل می‌گیرد و از طرف دیگر، بخشی از افراد که توان تقاضا نداشتند متمكن شده وارد بازار می‌گردند و این دو دست به دست هم داده اقتصاد را از رکود در آورده و یا بر رونق آن می‌افزایند.

اصول کلی حاکم بر انتشار اوراق خیرخواهانه

برای بهره‌گیری بیشتر از انتشار اوراق خیریه و صحت عمل آن و تأمین اهداف اخلاقی و اقتصادی اسلام، انتشار اوراق مذکور باید اصول زیر را تأمین کند:

۱- حفظ انگیزه‌های دینی و معنوی: طبق آموزه‌های دینی، انسان در صورتی از ثواب اخروی برخوردار است که عمل را با انگیزه و نیت خالص انجام دهد. کمک مالی هرگاه برای خدا و «فی سبیل الله» باشد و در پی آن آزار نیاشد، اتفاقی قلمداد می‌شود. که بیش از هفت‌صد برابر نتیجه می‌دهد و گرنه همچون پرداخت ریاکارانه باطل و بی‌ارزش خواهد بود.^۱ چنان‌که در میدان جنگ هم اگر کسی به نیت کسب غنیمت وارد معركه شود و کشته شود، شهید نیست و اجری ندارد. بنابراین، در صورتی جمع‌آوری کمک‌های مردمی ارزش دینی دارد که نیت مردم صحیح باشد و کمک‌های مالی خود را به عشق جایزه عطا ننمایند. تغییر نیت نه فقط باعث محروم شدن از ثواب اخروی می‌گردد بلکه چه‌بسا باعث بطلان و حرمت جمع‌آوری مبالغ مذکور شود و تصرف در آن را دچار اشکال شرعی کند.

۲- جلوگیری از شمول عناوین محترم بر انتشار اوراق: در انتشار اوراق و مراحل اجرایی جمع‌آوری مبالغ و صرف آن می‌باشد مراقبت جذی صورت گیرد تا مبادا با عنوانیں محترم مثل ربا، قمار، اسراف و تبذیر، اکل مال به باطل آمیخته گردد. در غیر این صورت ابزارهای دینی برخلاف اهداف خود در جهت گسترش فساد و اقتصاد ربوی عمل خواهد کرد.

۳- حفظ قصد و رضایت واقعی افراد و اجتناب از اعمال صوری و ظاهری: در طراحی اوراق مذکور بایستی روابط حقوقی را چنان روشن و گویا کرد که شرکت‌کنندگان با رضایت کامل و آگاهی تمام اقدام به مشارکت کرده از انجام هر نوع عملیات صوری و ظاهری اجتناب کنند.

۴- مراقبت بر مصرف صحیح اموال در موارد اعلام شده: متصدیان جمع‌آوری می‌باشد اموال را در راههای اعلام شده صرف کنند تا اعتماد عمومی را خدشه‌دار نسازند. برای این منظور لازم است از یک سو از افرادی که وجهه مقبولی بین افراد دارند استفاده کرد و از

سوی دیگر با نظارت و کنترل های منظم، از انحراف و سوء استفاده جلوگیری نمود.

۵- تناسب جایزه های تشویقی با کارهای خیریه: جایزه ها باید به گونه ای باشد که به نیت خیر افراد ضربه نزنند و به گونه ای نگردد که افراد زیادی به امید کسب جایزه وارد میدان انفاق گردند. هدف جایزه تشویق بیشتر مردم به کار خیر است، نه آن که انگیزه آنها را برای رسیدن به مال زیاد، شدت بخشد. عمل اگر با تقوا همراه باشد هر چند از نظر مقدار کم جلوه کند، همچون آب زلال در زمین فرو می رود و درختان با ثمر را نتیجه می دهد و عمل زیاد بی بهره از تقوا همچون کف روی آب است، فقط جلوه ظاهري دارد و پایدار نخواهد ماند.^۳ امیر مؤمنان فرمود: عمل با تقوا هیچ گاه کوچک شمرده نمی شود، چرا که قبول می گردد.^۴

۶- اطلاع مردم خیر از نتیجه مصرف اموال: اطلاع و آگاهی مردم از محل مصرف وجوده جمع آوری شده و مشاهده برخی از آنها در محیط زندگی خود و بستگان و هم کیشان، سبب می شود مردم به شرکت در امور خیر بیشتر ترویج گردد.

۷- مطابقت نشر اوراق با فتاوی مراجع: وجود مجتهدان مختلف که هر یک مقلدان متعددی دارند، ایجاب می کند که انتشار اوراق با فتاوی افراد بیشتری مطابقت داشته باشد تا امکان مشارکت بیشتر مردم متدين فراهم گردد.

آنواع اوراق خیریه منتشر شده با توجه به اصول مطرح شده برخی از انواع اوراق خیریه و مطابقت آنها را با این اصول، در ذیل می آوریم.

۱- بلیط های بخت آزمایی: سال ها قبل از انقلاب، بلیط های بخت آزمایی به مبلغ معینی فروخته می شد و پس از قرعه کشی جایزه های بزرگی به افراد برنده تعلق می گرفت. جوایز زیاد عامل مهمی در خرید بلیط ارزان بود و هر کس شанс خود را می آزمود. جوایزی مثل خانه های مسکونی و اتومبیل، می توانست هر فردی را تحریک کند. اموال بسیاری جمع می شد و اندکی از آن بین تعداد کمی به عنوان برنده تقسیم می گردید. علمای مذهبی خرید و فروش آن را که با قصد برد و باخت همراه بود تحريم کردند و معامله و تصرف در اموال را باطل دانستند.^۵ در واقع این خرید و فروش قماری بود که با استفاده از روابط ریاضی و محاسبه اعداد بزرگ انجام می گرفت.

۲- بليط‌های اعانه ملي: با تحریم بليط‌های بخت‌آزمایي صاحبان اين شركت‌ها شيوه کار را تعیير دادند و برای جلد مؤمنان با تعیير نام آن به اعانه ملي اعلام کردند پول‌های جمع‌آوری شده صرف کمک به امور خيريه می‌گردد و برای تشویق افراد به شركت در آن، جوايزی را اختصاص دادند. برای جلد بيش تر مردم، فروشنده‌گان بليط را از بين افراد عاجز و نابینا انتخاب و با تبلیغات گسترده مردم را به مشارکت در امور خير دعوت کردند. علمای مذهبی و مراجع تقليد به علت بی‌اعتمادی كامل به نظام حاكم اين شيوه را ترفندی بيش ندانسته و چون با تعیير اسم و اعمال صوری و ظاهری ماهیت آن تعیير نکرده بود، فتوا به حرمت و بطلان خريد و فروش بليط‌های اعانه ملي دادند؛^۵ زيرا افراد به قصد برنده شدن جایزه بليط تهيه می‌کردند و كمتر کسی فکر کمک به امور خيريه را در سر داشت. امور خيريه و اعانه ملي پوشش ظاهری برای اهداف باطل بود. در واقع اين نوع خريد و فروش‌ها مصدق اكل مال به باطل است و عرف جامعه تراضی آن را معتبر نمی‌داند؛ چون رضایت شخص به خريد و فروش، مقید به بودن است، همچون رضایتی که قمارباز قبل از شروع بازی دارد، و اين‌گونه تراضی عرفاً و شرعاً معتبر نیست.

البته چنان که افراد مختلف به قصد کمک به محرومان و ایجاد مراکز خيريه، کمک‌های خود را به مؤسسه یا شرکتی بدنه‌ند و مؤسسه مزبور برای تشویق افراد به شركت در امور خير جوايزی را برای عده‌ای به قيد قرعه در نظر بگيرد، منع شرعی ندارد؛ اما همه وجهه جمع شده باید در مصارف واقعی و اعلام شده برسد.^۶

در واقع، در اين شيوه خريد و فروش مطرح نیست، بلکه افراد کمک‌های خود را در اختیار مؤسسه قرار می‌دهند و مؤسسه واسطه صرف است. مشابه آن جوايزی است که بانک‌ها برای تشویق افراد به باز کردن حساب‌های قرض‌الحسنه و یا افزایش موجودی انجام می‌دهند و از نظر فقهها اشكالی ندارد؛^۷ زيرا اعطای جایزه بدون شرط انجام می‌گردد و پرداخت مبلغ اضافی در قرض از طرف قرض‌گيرنده بدون شرط جائز است.^۸ تحقق اين امور قبل از انقلاب برای علما فقط در ذهن بود، ولی پس از انقلاب ابتدا بانک‌ها جوايزی را برای تشویق به قرض‌الحسنه قرار دادند و به تدریج به موارد دیگر نیز گسترش یافت.

۳- برگه‌های مسابقات فرهنگی و هنری: از مواردی که مؤسسه یا نهادی در صدد جمع مبالغ خيريه برای اهداف انسانی و اسلامی برمی‌آيد، برگزاری مسابقات فرهنگی و هنری

است. اشخاص با تهیه برگه سؤال و تکمیل آن همراه با واریز مبلغ خاصی در آن شرکت می‌کنند، سپس به برنده‌گان، جوایزی از آن مبالغ جمع‌آوری شده داده می‌شود و پس از کسر هزینه‌ها مابقی را صرف امور خیریه می‌نمایند. در این موارد باید افراد مبلغ واریزی را برای هزینه‌ها انجام مسابقه مثل طرح سؤال و تصحیح و اضافه آن را برای کمک به امور خیریه در نظر گیرند. اگر مراد از کار خیر برگزاری مسابقه فرهنگی و افزایش سطح اطلاعات دینی و علمی افراد باشد افراد باید مبالغ واریزی را به قصد کمک به امور خیریه و گسترش فرهنگ دینی و انجام مسابقات و اعطای جوایز به برنده‌گان پرداخت کنند، نه آن‌که مبالغ برای شرکت در مسابقه باشد تا با قرعه‌کشی جایزه ببرد؛ زیرا شبیه قمار می‌گردد و باطل است.

۴. برگه‌های ارمنان بهزیستی: با وقوع حادثه تلغی سیل شمال، اداره بهزیستی با انتشار اوراق ویژه‌ای همگان را به مشارکت در امر بازسازی مناطق مزبور فراخواند و برای تشویق، جوایزی را به قید قرعه برای تعدادی در نظر گرفت. همکاری گستردگی مردم در انجام این امر خداپسندانه باعث شد مؤسسات مختلف این شیوه را برای تأمین مالی و اجرای پروژه‌های مفید در پیش گیرند. همان‌گونه که بیان شد همیاری مردمی در انجام طرح‌ها از مصاديق بارز اتفاق در راه خدا و تعاون بر نیکی است و اگر با مبالغ جمع‌آوری شده، اموال با دوام خریداری شود اگر با قصد و نیت وقف باشد وقف جمعی تلقی گردد و از این راه می‌توان عمل وقف را گسترش داد. وقف اموال با دوام به ثروت قابل ملاحظه‌ای نیاز دارد و با جمع مبالغ کوچک هم تحقق یافته است. اعطای جایزه هم اشکالی پدید نمی‌آورد، ولی باید حالت واقعی خود را داشته باشد و نیت افراد به همان صورت واقعی بماند و گرنه تصرف در اموال و جوایز اشکال شرعی پیدا می‌کند. پول‌هایی که بدون قصد خیر پرداخت‌کننده جمع‌آوری گردد چون اعطای آن به وجه شرعی نبوده آثار مجھول‌المالک بر آن مترب می‌گردد و چون صاحبان آن مشخص است (به خاطر معلوم بودن شماره اوراق) باید به افراد برگردانده شود. تصرف در جوایز هم تصرف در جوایز مسابقه‌ای است که حالت برد و باخت (قمار) پیدا کرده است.

در این موارد، هدف مؤسسات باید افزایش حجم مبالغ بدون توجه به ضوابط شرعی باشد، بلکه هدف تقرب بندگان به خدا و تعاون بر تقو و نیکی است. اعلام جوایز بزرگ

مادی مثل جوایز سی میلیون تومانی نیت بسیاری را از قصد خیر به شرکت در مسابقه جهت بردن جایزه تغییر می‌دهد. برای گسترش این طرح‌ها می‌توان از جوایز معنوی و زیارتی بهره‌گرفت. نیز شایسته است اوراق کمک به طرح‌های مناسب هر منطقه و استان، برای افراد آن منطقه تهیه و توزیع گردد و در کنار طرح‌های ملی به طرح‌های منطقه‌ای هم توجه شود.

در ضمن، گسترش این امور نباید به کمک‌های سنتی و پرثمر مردم در ایام ماه رمضان و محرم و ... خلل وارد سازد و اداره، مساجد، تکایا و حسینیه‌ها و دیگر مراکز فرهنگی را با اشکال مواجه کند. همچنین می‌باشد سعی در کاهش هزینه‌های تبلیغی شود.

۵- اوراق پتاگونو: از سال ۱۹۹۰ در ایتالیا نوعی بازی با پول توسط شرکتی به نام پتاگونو مطرح شد و به سرعت در دهه کشور گسترش یافت که تلقی جذی از آن قمار مدرن بود. در سال‌های اخیر همین اوراق به صورت اوراق خیریه در کشور ما رواج یافتند و شرکت‌های متصدی امر در اطلاعیه‌های خود بیان کردند که بخشی از مبالغ جمع‌آوری شده را به امور خیریه اختصاص می‌دهند.

در این طرح اغلب پول‌های جمع‌آوری شده در اختیار صاحبان شرکت و افرادی قرار می‌گیرد که در سلسله تصاعدی شبکه قرار گرفته‌اند و شانس این را داشته‌اند که پس از آن‌ها افراد زیادی جذب شبکه شده تا مبالغ واریزی به حساب آن‌ها انتقال یابد. این اوراق انواع مختلفی دارد؛ یک نوع این است که فرد متقاضی برگه عضویت هشتاد دلاری را از پایگاه شرکت در اینترنت یا غیر آن تهیه می‌کند که بر روی آن اسمی هفت نفر به ترتیب آمده و نام فردی که انسان برگه را از او خریده در ردیف هفتم قرار دارد. پس از خرید، متقاضی باید چهل دلار به حساب شرکت و چهل دلار به حساب نفر ردیف اول بریزد. پس از آن سه برگه برای او ارسال می‌شود که بر روی هر کدام اسمی هفت نفر از جمله شخص متقاضی در ردیف هفتم نوشته شده و متقاضی باید این سه برگه را به سه نفر بدهد تا آن‌ها مشابه او پول واریز کنند و این سلسله ادامه می‌یابد. برای رسیدن متقاضی اول به ردیف اول باید هفت مرحله بگذرد یعنی (۲۱۸۷، ۲۱۸۷، ۲۴۳، ۷۳۹، ۳۹، ۲۷، ۸۱) ۲۱۸۷ نفر جذب شرکت شوند تا به او مبلغ نفر در مرحله آخر و در کل ۳۲۸۰ نفر جذب شرکت شوند تا به او مبلغ (۳۲۸۰ × ۴۰ = ۱۳۱۲۰۰) دلار و برای شرکت مبلغ (۲۱۸۷ × ۴۰ = ۸۷۴۸۰) دلار

واریز شود.

برای برندۀ شدن افرادی که در مرحله هشتم جذب شرکت می‌شوند (۶۵۶۱ نفر) باید حدود ۱۴/۵ میلیون نفر وارد شبکه شوند (به تعداد خانوارهای ایران). افرادی که می‌توانند وارد شبکه شوند به زودی به انتهای می‌رسد و افراد کمی از این میان، مبالغ هنگفتی به جیب می‌زنند و تعداد زیادی در حسرت پولدار شدن آنی باقی می‌مانند. در کشور ما به جای تصاعد ۳ از رقم ۷ استفاده کردند؛ یعنی برای برندۀ شدن متقاضی اول باید تعداد ۸۲۳۵۴۳ نفر وارد شرکت شوند. این شرکت‌ها با طرح عناوینی مثل قصد هبه کردن مبالغ به شرکت، قصد کارهای خیریه و غیر آن سعی در جلب مؤمنان داشتند.

بدون تردید این امور نیز از مصادیق بارز اکل مال به باطل و قمار است و هوشیاری مجتمع علمی و دینی در پاسخ صحیح و همه‌جانبه به چنین حیله‌هایی مانع سوء استفاده خواهد شد.

امید است روحیه انفاق و ایثار مالی همراه با قصد تقرب به خداوند در جامعه اسلامی ما بازورتر گردد.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم پزشکی

پی‌نوشت‌ها

۱. بقره (۲) آیات ۲۶۱ - ۲۶۴.
۲. رعد (۱۳) آیة ۱۷.
۳. نهج‌البلاغه، صبحی صالح، کلمات قصار، شماره ۹۵.
۴. امام خمینی، تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۶۱۹ - ۷۲۰؛ سیدابوالقاسم خویی، منهاج‌الصالحین، ج ۱، ص ۴۳۲ و روحانی، المسائل المستحدثه، ص ۸۲.
۵. امام خمینی، همان و رساله نوین، ج ۲، ص ۲۱۵.
۶. امام خمینی، همان و سیدابوالقاسم خویی، همان.
۷. امام خمینی، همان، ص ۱۷؛ سیدابوالقاسم خویی، همان، ص ۴۱۴ و روحانی، همان، ص ۶۴.
۸. محمدحسن نجفی، جواهرالکلام، ج ۲۵، ص ۷؛ امام خمینی، همان، ص ۶۵۳ و حزعلامی، وسائل الشیعه، ج ۱۳، ص ۱۰۴.

مرکز تحقیقات کاہتویر علوم حسنه

مرکز تحقیقات کامپیوئر علوم اسلامی